

בס"ד א' ניסן ה'תשפ"ב

הדלקת נרות - 18:41

צאת השבת - 19:33

רבנו תם - 20:18

שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"

ע"פ "אופק תל אביב"

הדלקת נרות - 18:41

צאת השבת - 19:33

רבנו תם - 20:18

שנה עשרים ושתיים - עלון מס' 1102

@ אין אומרים "צדקתך" במנחה של שבת.

@ משבת זו - "ברכת האילנות".

@ בשבת - "פרשת הנשיאים" ליום א'.

@ כל חודש ניסן אין אומרים "תחנון".

אברהם יגל

לענין בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפטירין: "כה אמר" (יחזקאל מה)
וב' פסי "השמים כסאיי"
מוציאין ג' ספרים

פרשת תזריע שבת החדש

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה הרביעית
בבית"כ "אוהל-מועד" ב- 21:30

מענייני הפרשה:

- ← טומאת האישה לאחר שילדה בן או בת.
- ← טומאה הבאה ממחלות העור או מצרעת.
- ← טומאה הבאה משחין או מנגעים בראש ובזקן.
- ← דינים כלליים על המצורע ועל צרעת הבגדים.

"אשה כי תזריע"

לפיכך נסמכה פרשת יולדת לפרשה הקודמת העוסקת בדיני בהמות טמאות, שקצים ורמשים, כדי להודיענו, שאם ההורים אוכלים מאכלות אסורות הרי הם גורמים בזה, שהילדים הנולדים להם יהיו פגומים ולוקים בטמטום הלב.

"כלו הפך לבן טהור הוא"

כל"ו ר"ת בהפוך וְאֶהֱבֵת לַרֵּעַ כַּמּוֹד שֶׁאִם נָקִים מִצְוָה זו יִהְיֶה הַכֹּל מִטּוֹמָאָה לְטָהֳרָה וְזֶהוּ "כֹּל הַפֶּךְ" אִם תִּהְיֶה אֶת הַמֶּלֶךְ כֹּל "לִבֵּן טָהוֹר" יִהְיֶה לְגַמְרִי לִלְבֵּן וְיִהְיֶה נָקִי וְטָהוֹר מִעֲבִירוֹת.

"והתללח"

כתוב בגי' גדולה, בעל הטורים אומר, שלושה צריכים גילוח גדול בכל הגוף: **נזיר, לויים, מצורע**.

הפסוק "והתללח" הוא פסוק ל"ג, יש אומרים רמז שבל"ג בעומר עושים תגלחת - חלאקיה, וגם האות גי' רמז על גי' שנים של הנער. יש מוסיפים שהשורש של והתגלח זה **גלח** ר"ת **ל"ג** בעומר חלאקה.

"ועל שפם יעטף"

כותב האבן עזרא דצריך לכסות פיו שלא יזיק ברוח פיו, וכן כותב החזקוני להפסיק ריח רע היוצא מפיו שלא להזיק את הבריות.

מצורע מוחלט - בגדיו יהיו פרומים, ראשו פרוע

שאסור להסתפר, טעיפת הראש, "טמא טמא יקרא", טומאתו בלי הגבלה, בדד ישב מחוץ לשלש מחנות.

מצורע מוסגר - דיניו שוין למצורע מוחלט לענין טומאה, אלא שמצורע מוסגר אינו פורס ואינו פורע, והטהור מתוך הסגר פטור מן התגלחת ומן הצפורים.

"וביום השמיני ימול בשר ערלתו..."

מדוע "בשר ערלתו" ולא "ערלתו"? אלא "שימול גם הבשר שיש על הערלה, אם עלה בו צרעת... הוא נדחה מפני המילה". למרות שיש סיכון בהסרה 'כירורגית' של צרעת, יש למול אף אותו.

פִּנְת הַיָּבִים וְהַפְתָּגִים

"תגרא דמי לגודא דגמלא"

אב"י קשישה (הזקן) היה מפרש:

דפין של גשר (קרשים חדשים על גשר עץ)

בתחילה כשדורסין עליהם מנענעות ולבסוף מתחזקות ונקבעות במקומן.

כך שאדם ככל שמרבה בקטטה, מתחזקת ובאה. (הגמרא סנהדרין ז. דנה במשל זה)

מוצרי מזון טריים לפסח

אף על פי שהסברנו שיש להקפיד שעל כל מוצרי המזון שנרכשים לפסח, צריך שתהיה השגחה מיוחדת שלא יתערב בהם חמץ, מכל מקום יש דברים שאין צורך בהשגחה מיוחדת עליהם.

פירות וירקות

פירות וירקות, אינם צריכים הכשר מיוחד לפסח. ומותר לקנות אפילו מן הגויים (בחוץ לארץ) פירות וירקות לפסח. ואם יש שם איזה חשש של תערובת חמץ, לדוגמא, אם ארגזי הפירות מונחים בצד מוצרי המאפה שהם חמץ, ישטוף את הפירות והירקות לפני פסח היטב היטב, ובוזא יצא מכל חשש. (ויש אומרים שישטוף במים וסבון, ובתוך ימי הפסח צריך לעשות כן. עיין ילקוט יוסף סימן תמז), אבל בדרך כלל חשש זה של פירורי חמץ אינו קיים.

דבש ושמן

בדור הקודם, מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל פירסם הוראות מדוייקות, אילו מוצרים ניתן לקנות ללא כשרות לפסח. (ואת ההנחיות הללו פירסם בירחון "קול סיני"). וכן נהגו עוד מגדולי הרבנים. אולם בזמן הזה, יש אומרים שאין לקנות שום מוצר אם אין עליו תעודת כשרות מיוחדת לפסח. והגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל היה מחמיר בדבר אפילו במוצרים בסיסיים ביותר, כמו דבש ושמן, מפני שבזמנינו כמעט בכל מוצר מזון יתכנו זיופים, וכן הוספות מועטות או רבות של חומרים משמרים או מחזקי טעם וכיוצא בזה, ולכן הקפיד בדבר שעל כל מוצר תהיה חותמת כשרות.

ומן הטעם הזה גם בכל ימות השנה, אנו מקפידים שעל כל מוצרי המזון תהיה חותמת כשרות שתעיד על כשרותו של המוצר. (ואפילו על מלח וסוכר נותנים כשרות). אולם באמת, שאם מדובר במוצר מיוחד, שהקונה יודע בוודאות שמדובר במוצר טבעי. ולמשל, מי שקונה שמן זית מאדם שיש לו כרם של זיתים ומייצר מעט שמן זית טבעי, והוא מכיר בשמן הזה שהוא טבעי באמת, אין צורך בחותמת כשרות מיוחדת לפסח על שמן זה. אולם באופן כללי כדאי להזהר ולהרגיל את כל בני הבית שלא להשתמש בפסח אלא במוצרים עם חותמת כשרות לפסח.

מיני אגוזים

כל סוגי הבוטנים, אגוזים שקדים וגרעינים וכיוצא בזה, שקולים אותם במלח, אין לקנותם במקום שאינו כשר לפסח, מפני שלעתים קרובות מערבים שם מעט קמח בתערובת. ואפילו אם המקום מוגדר כמקום ללא חשש תערובת קמח, הנכון הוא שלא לקנות אלא במקום שיש עליו השגחה מיוחדת לפסח.

עופות

בזמנינו נוהגים שנותנים כשרות מיוחדת לפסח גם על מוצרי עוף. והטעם לכך, כי לעתים מוצאים בתוך גוף התרנגולת חיטה, ובשעה שמבשלים את העוף, החיטה עלולה לאסור את כל התבשיל. והחשש הזה היה מצוי בדורות הקודמים, שבכל בית היו שוטפים ומנקים את העופות באופן עצמאי, אבל בזמנינו שעושים כן במפעלים, כמעט ולא מצוי שתמצא חיטה בתוך העוף. ובכל זאת נוהגים להאכיל את העופות אך ורק במזון כשר לפסח, כך שכאשר שוחטים את התרנגולות הן נקיות לגמרי מחשש חמץ.

בדיקת חמץ וליל הסדר

א. הנהרג ממשוה חמץ בפסח, מן השמים מסייעים בידו שלא יחטא כל השנה, ולכן קודם ליל י"ד בניסן נוהגים לנקות את כל חדרי הבית, שלא ישאר שם משוה חמץ. וכן את ילקוטי בתי הספר והתיקים של הילדים, ואינו צריך לבדוקם לאור הנר בליל ארבעה עשר בניסן.

ב. זמן הבדיקה הוא כעשרים דקות לאחר השקיעה, ואסור לאכול פת או עוגה יותר מ- 54 גרם החל מחצי שעה קודם זמן הבדיקה, אבל מותר לאכול פת או עוגה פחות מ- 54 גרם, וכן פירות או ירקות, אפילו הרבה, וכן תבשיל אורז וכדומה, או תה או קפה.

ג. אסור להתחיל במלאכה חצי שעה קודם זמן הבדיקה, ואסור להתחיל ללמוד מזמן הבדיקה, אבל אם התחיל ללמוד לפני זמן הבדיקה, אין צריך להפסיק.

ד. יש לנקות השיניים היטב לאחר גמר סעודת שחרית ביום ארבעה עשר, ואלה שיש להם שיניים תותבות, צריכים לרחצן היטב בין החריצים עד שלא ישאר בהם שום חמץ, ואפילו משוה, אולם אין צריך להגעילם ברותחים. והרוצה להחמיר יערה עליהם רותחים מכלי ראשון ודוי.

ה. אחר הבדיקה יבטל את החמץ ויפקירנו, ויאמר: "כל חמירא דאיכא ברשותי דלא חזיתיה ודלא בערתיה וכו'", (בלשון הקודש: "כל חמץ ושאר שיסנו ברשותי שלא ראיתיו ושלא בערתיו יתבטל ויהיה כעפר הארץ"). וצריך לומר בשפה המובנת לו, כדי שיבין שכוונתו לבטל החמץ, ושיהיה בעיניו כדבר שאינו חשוב כלום, אבל אם אומר הביטול בין בלשון הקודש בין בארמית, ואינו מבין שאינו מבטל החמץ, אלא חושב שאומר תחנה ובקשה, לא יצא ידי הביטול, וצריך לחזור ולבטלו בלועזית בשפה הידועה לו.

ו. יהיה שולחנו ערוך מבעוד יום, כדי שיבוא לביתו יקדש מיד אחר צאת הכוכבים. ואחד אנשים ואחד נשים חייבים בארבע כוסות. ומצוה לתת יין לפני התינוקות שהגיעו לחינוך לחנכם במצוות ארבע כוסות, וכן מצווה לחלק לתינוקות קליות ואגוזים, בליל פסח קודם עשיית הסדר, וכן מיני מתיקה, כדי שלא יישנו, ויראו שינוי וישאלו.

ז. טוב שהילדים ישנו בערב פסח ביום, בכדי שיוכלו להשאר רעננים בכל הסדר. וילד שלא מבין עדיין בסיפור יציאת מצרים, טוב להחמיר לתת לו יין לארבע כוסות, אלא שאין צריך רביעית, ויתן להם מיץ ענבים. ויותר הכרחי לתת להם קליות ואגוזים או מיני מתיקה, קודם עשיית הסדר.

ח. יסדר שולחנו בכלים נאים כפי כוחו, וינהג שררה בליל פסח דרך חירות. ויכין מקום מושבו שישב בהיסבה דרך חירות. ויש להניח מקום פנוי בשלחן בליל פסח, ולחסר ממנו מעט, זכר לחורבן. עני שאין לו כרים וכסתות, יסב על הספסל, או על הקרקע לצד שמאל, או לסמוך על ירך חבירו, אבל לא על ירך עצמו, שנראה כדואג ואבל חס שלום.

יש קונה עולמו בשעון אחד

אדם מבוגר הלך ברחובות בני ברק, והנה באמצע הרחוב פוגש אותו אדם צעיר הלבוש בבגדים מכובדים של תלמידי חכמים. הצעיר פנה אליו ואמר לו: "שלום כבוד הרב! כבודו אולי זוכר אותי?"

הסתכל עליו הרב המבוגר ולא הצליח לזהותו. "מנין אני מכירך?"

"אני למדתי אצל כבוד הרב בתלמוד תורה לפני עשרים ושבע שנים. השם שלי הוא פלוני אלמוני".

חייד הרב: "אה, טוב. באמת קשה לזהות אותך, הרי בזמנו בתור ילד לא היה לך זקן יפה כל כך..."

"כבוד הרב, אולי נוכל לשוחח עם הרב מספר רגעים?" שאל הצעיר.

"בשמחה בשמחה".

מיודענו פתח בסיפורו המרתק: "כיום אני ראש כולל חשוב וגדול כאן בעיר בני ברק. חשוב לי מאוד שהרב יידע שהגעתי לכל מה שהגעתי רק בזכות כבודו".

"בזכותי?! מדוע?" התפלא הרב.

"אם כבודו יצליח להיזכר, עשרים ושבע שנים לאחר, באחד הימים הגיע לת"ת אחד הילדים ובידו מכשיר חדש - שעון יד ובו מחשבון עם מקשים. בזמנו שעון כזה לא היה מצוי כלל, ולכן כל הילדים באו לראות את הפלא הטכנולוגי החדש, והקיפו אותו בסקרנות.

בהפסקה, כאשר כל הילדים יצאו מהכיתה, אותו ילד פחד שהשעון המשוכלל יתקלקל במהלך המשחקים בחצר, ולכן הוא השאיר את השעון החדש בכיתה. כאשר הוא חזר לכיתה בסיום ההפסקה חשכו עיניו, השעון נעלם!

אותו ילד התחיל לחפש אחר השעון, ומשלא מצא אותו התחיל למרר בבכי. כולם עמדו מסביבו וראו את צערו הגדול, אך לא היה באפשרותם לעזור.

אתה, כבוד הרב, נכנסת לכיתה וראית את מה שקרה. מיד אמרת לכולם: 'כעת אני סוגר את דלת הכיתה כך שאף אחד לא יצא, ואני מחפש אצל כולכם את השעון. אני מבקש מכל הילדים לעמוד בשורה מול הקיר עם הידיים על הקיר ולסגור את העיניים. אני אעבור בין כל הילדים ואחפש את השעון בכיסים שלכם'.

באותו רגע הלב שלי החל לפעום בחוזקה. בשעת ההפסקה התעכבתי קצת בכיתה וראיתי את השעון מונח על אחד השולחנות בכיתה. הייתי ילד שובב ומאוד חמדתי את השעון, ולא עמדתי בניסיון. באין רואים לקחתי אותו ותחבתי אותו עמוק לתוך הכיס שלי, אבל לא חלמתי שיתפסו אותי כלל, בטח לא מול כולם!

החיפושים התחילו, וכך עברת מילד לילד ומכיס לכיס עד שהגעת אלי, הכנסת ידך לכיסי ו... הוצאת את השעון.

אבל אתה, כבוד הרב, המשכת לחפש בכיסי שאר הילדים עד שסיימת, ואז ביקשת מכולם להסתובב ולשבת במקום. בהודעתך אמרת: 'אכן מצאתי את

השעון בכיסו של אחד הילדים, זהו ילד שהוא בדרך כלל ילד טוב, אלא שכנראה היצר הרע התגבר עליו לרגע'. באותו רגע חששתי מאוד שאתה הולך להגיד את שמי ברבים, וכך גמלה בליבי ההחלטה: אני לא רוצה להיות רב! זהו זה! אם הרב יבייש אותי, זה יגרום שכולם יקראו לי כל הזמן הגנב. ובמשפחה יסתכלו עלי בעין עקומה,

ומצבי החברתי יתדרדר, והכל באשמתך! ולכן אני לא רוצה להיות כמון, אני רב לא אחיה!

אולם אתה לא אמרת את שמי בפני כל התלמידים והמשכת הלאה. אני חשבתי בליבי שבוודאי תקרא לי בהפסקה לשיחה בארבע עיניים כדי לדבר על הגניבה, אבל לא, לא קראת לי...

חיכיתי להפסקה הבאה, ו... כלום.

"טוב", חשבתי, "אולי אתה לא רוצה שהילדים ישימו לב, ולכן תחכה יום או יומיים ואז תדבר איתי. אבל חלפו מאז כבר למעלה משבוע ימים ועדיין לא קראת לי לשיחה. ואז הבנתי ש... אתה לא הולך לדבר איתי על הגניבה.

באותו רגע גמלה בליבי החלטה בדיוק הפוכה, שאם אתה דאגת לכבוד שלי עד כדי כך שלא ביישת אותי, ואפילו לא העמדת אותי במצב לא נעים של שיחה בארבע עיניים, אז אני מאוד רוצה להיות כמון! ואני, בע"ה, אחיה רב בישראל!

מאותו יום ואילך השקעתי יותר בלימודים בת"ת, בישיבה הקטנה והגדולה ובכולל, עד אשר זכיתי בחסדי ה' ללמד תורה תלמידים רבים ולעמוד בראשות הכולל! והכל הכל נוקף לזכותך, כבוד הרב!

אותו מקרה היה נקודת המפנה בחיי, והוא שהנחה והוביל אותי להגיע להיכן שהגעתי".

ענה לו הרב תשובה מדהימה: "שתדע לך, שעד לרגע זה לא היה לי מושג שאתה היית זה שלקח את השעון".

"מה?!" התפלא הרב הצעיר, "כיצד יתכן הדבר? הרי הרב לקח את השעון מתוך הכיס שלי!".

"נכון, אבל תדע לך שכאשר אמרתי לכם לעצום את העיניים, גם אני עצמתי את העיניים, כיון שבאמת לא רציתי לדעת מי הוא הילד שלקח את השעון, כדי שלאחר מכן לא ייווצר אצלי רושם שלילי על אותו ילד, וכך אני כבר פחות אאמין בו ואני אף עלול לחשוש בו בשאר דברים, וערכו ירד בעיניי..."

ולכן גם אני עצמתי את עיניי ולא ראיתי במי המדובר. וזו הייתה הסיבה שגם לאחר מכן לא קראתי לך לשיחה, פשוט כי לא ידעתי שבך מדובר... עד לרגע זה!"

הסיפור הנפלא הזה הובא בספר "מעבר למפורסם" וטומן בתוכו מסר אדיר כל מחנך צריך להתייחס לתלמידו כבנו ולחשוב תמיד כיצד היינו נוהגים אם היה מדובר בבן שלנו.

כמה נשמות אבדו בדרך. מחנך זה קנה את עולמו בזכות אהבת הבריות ובזכות היראת שמים הטהורה הטבועה בתוכו השכיל לא לגלות את שמו של הילד שלקח את השעון ובזכות זה הצליח להציל אותו ואת כל זרעו... (הרב צבי נקר שליט"א)

שבת החודש

שבת לפני ראש חודש ניסן מוציאים שני ספרי תורה. בראשון קוראים בפרשת השבוע ובשני בפרשת בא "החודש הזה לכם ראש חודשים".

כשחל ר"ח בשבת, מוציאים ג' ספרי תורה.

פרשת "החודש" פותחת במצווה הראשונה שבה נצטווה עם ישראל כעם: **מצוות קידוש החודש**. הפטרת שבת "החודש" (יחזקאל מה) כוללת בתוכה את שני ענייני היום: מצד אחד היא עוסקת בחג פסח, שתיאורו מובא בין חזיונות המקדש של יחזקאל כלפי העתיד לבוא; ומצד שני היא עוסקת בקורבנות המועדים, וביניהם גם בקורבנות ראש חודש. בין הדינים המתוארים ביחזקאל, לבין הנאמר בתורה, יש הבדלים. כך גם ביחס לראש חודש: בתורה נאמר, כפי שאנו קוראים ב'מפטיר', שקרבן ראש חודש הוא - "פרים בני בקר שָׁנִים ואֵיל אחד, כבשים בני שנה שבעה תמימים", ואילו בהפטרה - "וביום החודש פר בן בקר תמימים, וששת כבשים ואיל, תמימים יהיו".

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

חינוך ילדים בליל הסדר

מתמודדים בדורנו גם עם 'הבן הרשע', נער 'מסכן' פורק-עול, צמא לריגוש, קצר סבלנות. זעקתו מהדהדת... "מה העבודה הזאת לכם?" מה אלו כל המצוות? למה עושים זאת? הוא מעולם לא שמע שיש 'עדות חוקים' ומשפטים, לימדנו אותו הלכות שבת מבלי להסביר מהי שבת! הוא נדרש לקום מוקדם לזמן קריאת שמע, מבלי שיוסבר לו למה. הטילו עליו סגנון לבוש מוגבל, מנהגים וסדרים, כללים ודקדוקים - אילו היו מלמדים 'למה', היתה ההבנה במיאה סבלנות, מוטיבציה, שאיפה... הוא רואה 'חומרות', הידורים, דקדוקים, אך מעולם לא שמע למה עושים כל זה. כשישמע טעמי המשפטים (המובנים) יתאזר באיפוק גם מול החוקים (הבלתי מוסברים). גם ענייני הקרבת אילים כולם עלומים כמו 'פרה אדומה' - עלינו לבאר את פנימיותם. יש להקדיש שיעורים ושיחות על 'למה' מתלבשים ככה, 'למה' קבעו להתפלל ג' פעמים ביום, 'למה' לומדים גמרא ולא רק פסקי הלכות... אין בידך תשובות! לך אצל חכם וילמדך! רוצה שבנדך ישיקע? תשיקע אתה, והבא להיטהר מסייעין בידו! בהצלחה בעבודת הקודש! (ניחאל מיכל מנדרוביץ)

כל הישועות והברכות

למרים שילומי
שתרמה לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן **עובדיה יוסף** צ"ל תגן בעדו, לרפואתו והצלחתו שתתברך בכל מילי דמיטב שתזכה לאריכות ימים ושנים בבריאות איתנה ולכל ילדיה, וזיווגים הגונים לבנותיה ולהבדיל לעילוי נשמת **יצחק שלומי** בן דבורה ז"ל

כרכה והצלה

כרכה והצלה
לכריה הייז
בזכות תרומתם שזיכו בפרנסה טובה, רפואה, שלמה, ויתגשמו ושלוחה. משאלות לטובה ברכה והצלחה לכל ילדיהם

כרכה והצלה

כרכה והצלה
לכריה הייז
בזכות תרומתם שזיכו בפרנסה טובה, רפואה, שלמה, ויתגשמו ושלוחה. משאלות לטובה ברכה והצלחה לכל ילדיהם

כרכה והצלה

כרכה והצלה
לכריה הייז
בזכות תרומתם שזיכו בפרנסה טובה, רפואה, שלמה, ויתגשמו ושלוחה. משאלות לטובה ברכה והצלחה לכל ילדיהם

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הרב **יוסף שלטי"א** הרח"ג **יחזק יוסף שלטי"א** בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלם"

כרכה והצלה

כרכה והצלה
לכריה הייז
בזכות תרומתם שזיכו בפרנסה טובה, רפואה, שלמה, ויתגשמו ושלוחה. משאלות לטובה ברכה והצלחה לכל ילדיהם

כרכה והצלה

כרכה והצלה
לכריה הייז
בזכות תרומתם שזיכו בפרנסה טובה, רפואה, שלמה, ויתגשמו ושלוחה. משאלות לטובה ברכה והצלחה לכל ילדיהם

כרכה והצלה

כרכה והצלה
לכריה הייז
בזכות תרומתם שזיכו בפרנסה טובה, רפואה, שלמה, ויתגשמו ושלוחה. משאלות לטובה ברכה והצלחה לכל ילדיהם

שבת שלום ומבורך

שבת שלום ומבורך

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמות :

לעילוי נשמות :
לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה
אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה
זבולון יצחק בן שמחה ז"ל
רפאל אלביליה בן שמחה ז"ל
שלמה בועז בן זהרי ז"ל
אברהם מסעוד לוי בן חיים ז"ל
מיימו קקון בן פריחה ז"ל
יחיאל אברג'ל בן סעדה-שושנה ז"ל
בבאי מוסאי בן אברהם וולכיה ז"ל